

[Undervisningsministeren.]

der taler for seminariets flytning, ønsker jeg for mit vedkommende at fremhæve den for øvelsesskolen og dermed for seminariet alvorlige vejafspærring, der er sket af hensyn til flyvestationen, hvorved man berøver den i forvejen ret lille øvelsesskole en væsentlig del af dens skoledistrikt.

Det er ikke sikkert, at sagen ville være blevet grebet an på ganske samme måde, såfremt de nuværende ministre havde været initiativtagere i sagen. Måske havde vi fremsat et fællesforslag angående afvikling af det gamle seminarium og rejsning af et nyt; men jeg kan sige, at hvis finansudvalget tiltræder den foreliggende indstilling, vil jeg være sindet at forelægge i folketinget et forslag om nyopførelse af et statsseminarium i samme nærhed af København som Jonstrup seminarium og indenfor Københavns amt. Jeg anser det for urimeligt at flytte seminariet bort fra dette, som i forhold til sit befolkningstal er den med seminarier mest urepræsenterede del af landet. Jeg vil ved en nærmere placering lægge afgørende vægt på, at seminariet til sin praktikundervisning kan have adgang til så gode og fyldige øvelsesskoler som muligt.

Der er iøvrigt indkommet forslag om flytning af seminariet til forskellige byer, Roskilde, Frederikssund, Hillerød, Lyngby-Taarbæk, Jyderup og nu Vraa.

En flytning til Lyngby anbefales af forstanderen og statskonsulenten, og Københavns amts skoleråd har sluttet sig til Lyngby-Taarbæk kommunalbestyrelses andragende om flytning til Lyngby. Som argument er overfor mig anført, at den overvejende del af seminariets elever er hjemmehørende i Københavns og Frederiksborg amter og i selve hovedstaden, og at Nordsjælland i forhold til sit folketal er den mest forfordelte landsdel med hensyn til muligheden for læreruddannelse. Det sidste svarer til virkeligheden. Københavns, Frederiksborg og Bornholms amter har 1 seminarium i relation til et folketal på 498 000, Jylland har 11 seminarier, hvad der svarer til 1 seminarium pr. 172 000 indbyggere. Københavns omegnskommuner er for tiden i meget stærk vækst, og da københavnske seminarier let fyldes af elever fra København, bør der være et læreruddannelsessted for de nordsjællandske kommuner.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen har udtalt håbet om, at professoratet i kulturhistorie ved Københavns universitet, der desværre kun er blevet til et lektorat, må blive besat med den rette mand. Det drejer sig om et lektorat, som er oprettet fra den 1. september i år. Efter indstilling fra universitetet i oktober måned har lektoratet nu været opslået. Der er indkommet 2 ansøgninger, nemlig fra dr. phil. Aage Kabell og overinspektør, dr. phil. Steensberg, nationalmuseet. Ansøgningerne er for tiden til udtalelse hos universitetet. Det almindelige i en sådan sag vil jo være, at ministeriet følger universitetets indstilling, som altså ikke foreligger endnu. Jeg er iøvrigt fuldstændig enig med det ærede medlem i argumentationen for det ønskede professorat, altså indtil videre et lektorat. For det omfattende lokalhistoriske arbejde og også for det lokale museumsarbejde vil en sådan stilling have stor betydning.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen har rettet forskellige spørgsmål til mig. Der var først spørgsmålet om de økonomiske problemer i forbindelse med særundervisningen og særundervisningsproblemerne i det hele. Særklasseudvalgets betænkning af 1943 indeholdt bl. a. et forslag til en lov om et særligt statstilskud til gennemførelse af bestemmelserne om særundervisning. Dette forslag, der hovedsagelig gik ud på, at lærerlønningerne for de timer, i hvilke der undervises i særklasserne, fuldtud skulle betales af staten, som også skulle udrede et særligt tilskud til undervisningsmidler beregnet med 10 kr. årligt pr. barn, er aldrig blevet ophøjet til lov. I dag er stillingen derfor den, at udgifterne til særundervisning i det store og hele afholdes på samme måde som udgifterne til folkeskolens normale undervisning. Nogle amtsskoleråd giver dog tilskud, fastsat i det enkelte tilfælde, til delvis dækning af kommunernes udgifter til særundervisning, og til sådanne tilskud yder statskassen refusion med halvdelen i henhold til bestemmelsen i skoletilsynslovens § 32. Såfremt amtsskolerådet intet bevilger, kan staten heller ikke yde noget. I denne forbindelse kan det nævnes, at undervisningsministeriets cirkulære af 26. juni 1943 i afsnit VI opfordrer til dannelse af skoleforbund, hvor forholdene tillader det, til drift af særklasser eller til antagelse af